

Boj za stabilizacijo mora postati gibanje množic

Konec leta 1987 se bo izteklo štiriletno obdobje delovanja vseh organizacij socialistične zveze v naši republiki. Še posebej našemu mestu – mestu heroju, ki je bilo žibelka revolucionarnega odpora in boja, za nacionalno osvoboditev ne more biti vseeno, kako je današnja frontna organizacija opravila svoje delo. Koliko je opravičila vlogo prenašalke tradicij in izročil OF in zaupanja delovnih ljudi ter občanov. Odgovornost socialistične zveze v Ljubljani in s tem tudi v naši občini ni bila nikdar v povojnem času v takšnem obsegu, intenziteti in s tolikšno odločnostjo izražena v številnih vsakdanjih srečanjih z ljudmi.

Ko smo v letu 1983 zastavljali delovne usmeritve v naših organizacijah, nismo pozabili na dejstvo, da v vse slabšem gospodarskem položaju in nastajanju globoke in vsestranske družbene krize, delo SZDL ne bo lahko. Da ne bo takšno, kakršnega smo bili navajeni nekako do začetka osemdesetih let, ko smo vrsto, tudi za tisti čas težkih družbenih nalog opravljali in uresničili razmeroma uspešno, včasih mogoče tudi kar preveč rutinsko. Kljub zelo skrbno pripravljanim načrtom, prilagajanju naših načinov in metod delovanja predvidenim težjim razmeram političnega dela v izostrenih gospodarskih razmerah pa je očitno, da v tem obdobju, z lastnimi rezultati ne moremo biti v celoti zadovoljni. Na to nas opozarjajo razprave številnih aktivistov SZDL na volilno programskih konferencah v KS, ki so v glavnem v naši občini že zaključene. Opozarjajo nas hkrati tudi na to, da je socialistična zveza v času vse večjega administriranja in odtujevanja samoupravnih pravic delavcu ter občanu težje uveljavljala svojo vlogo.

Skladno z zaostrovanjem družbenih razmer je naraščalo tudi birokratsko odločanje na vseh ravneh, z znano formulo »neodložljivega«, t.i. interventnega reševanja gospodarskih in drugih težav. Takšno ravnanje je poseglo v jedro samoupravnih pravic delovnih ljudi in občanov in postalo eden glavnih vzrokov za vsesplošno razraščanje nezadovoljstva in kar je najhujše – nezaupanja ljudi v temeljne nosilce političnega sistema socialističnega samoupravljanja, še posebej pa seveda v socialistično zvezo. SZDL skupaj z vsemi subjektivnimi silami, ni bila niti pripravljena niti sposobna, da bi se pravočasno pripravila in reagirala na vse negativne pojave v družbi ter tako že na samem začetku pridobila in združila ljudske množice v boju proti tem pojavom. Gotovo je res, da vzroki za sedanje stanje v družbi nasploh segajo globlje in dlje v preteklost, morda prav tja v sedemdeseta leta, ko smo, kot že rečeno, z mnogo preveč lagodnosti in za politično delo nedopustne nepredvidljivosti, izpuščali in spregledali pomembne segmente takratnih ekonomskopolitičnih dogajanj, ki jih danes že poznamo kot glavne generatorje družbene krize.

Vse to je zanesljivo potrebno imeti pred očmi, ko ocenjujejo ob zaključku tega mandata učinkovito delo SZDL. Nič nas pa pri tem ne opravičuje, ko v »debeli senci krošnje splošne družbene klime«, skušamo skriti razloge za lastno slabo delo ter politično anemičnost. Najbrž je sedanji družbeni trenutek po kritičnosti in intenziteti zelo blizu tistemu izpred nekaj desetletij ali celo usodnim časom revolucije. A tedaj sta ob mnogo slabših pogojih političnega delovanja prav KP in OF uspeli aktivirati široke ljudske množice v boju za osvoboditev in zmago socialistične revolucije.

Če kaj, potem nam je zagotovo potrebno najti vzvode za udejanjanje temeljnih načel OF in izhodišč Čebinskega kongresa, lanskih kongresov ZK ter dogovorov v naši SZDL, da mora boj za družbeno stabilizacijo preiti v zavest najširšega kroga ljudi – da postane gibanje množic. Za množično gibanje pa je potrebno v SZDL pridobiti mnogo posameznikov, priti je treba v živi stik s človekom, tistim, ki smo ga preinogokrat puščali v anonimnosti, neobveščeni, brez odgovorov v delegatskih klopih, ker je pač tako ustrezalo »širšim ali višjim družbenim interesom«. Odvzeli smo mu tako njegovo samoiniciativno izraženo voljo, široko izraženo željo ter interes za tvorno sodelovanje v družbenem življenju, s tem pa tudi zapravilo možnost, ki je težko ponovljiva in ki je najtesneje vezana na vprašanja zaupanja v nosilce političnega sistema.

Neobjektivno pa tudi nepoštevno ob štiriletnem obračunu dela organizacij SZDL bi bilo ostati pri tej nič kaj spodbudni sliki, ob tem pa zamolčati vrste uspešnih akcij SZDL v občini in krajevnih skupnostih, ki so imele praktične učinke in pozitivne odmeve med krajanji, v občini, mestu Ljubljani in širše, katerim so prispevali mnogi predani aktivisti SZDL. Njim vsem gre poleg priznanja in zahvale tudi poziv, da se kljub utrujenosti prenekaterega od njih, ne odrečejo nekaterim dejavnostim, ki bodo namenjene nadaljnjemu pridobivanju in usmerjanju mlajših, novih kadrov v SZDL. Prav slednjih smo ob pripravah na volitve v SZDL v naši občini, kjer je že dobra polovica vsega prebivalstva zaključila z aktivnim delom v organizacijah SZDL na terenu, v KS, občini in širše, uspeli evidentirati sorazmerno največ. Če je to, vendarle, že prvi spodbudni podatek ga je treba nadgraditi z delom, programom, katerega vsebina ne sme biti veliko lepih besed in obrabljanih političnih fraz temveč konkretno, živo delovanje z ljudmi, med ljudmi, za ljudi, katerih, kot smo sedaj to tudi zapisali v statut SZDL, ne bomo cenili in ločili po številu sprejetih funkcij in članstvu v forumih ter formalnih oblikah organiziranosti, niti ne po njihovem svetovnonazorskem prepričanju. Edino vodilo za vse mora postati resnična krepitev vloge in temeljnih načel SZDL, katerim je skupen boj za utrditev političnega sistema socialističnega samoupravljanja, katerega temelj in pogoj je izpeljava protinflacijskega, stabilizacijskega programa gospodarstva.

Samo na tak način lahko resnično pričakujemo postopno vračanje zaupanja ljudi v naš politični sistem, še posebej v SZDL, s tem pa vračanje množic v naše aktivnosti.

Izbojevanje vseh teh ciljev, v naslednjem štiriletnem obdobju ne bo lahko niti kratkotrajno delo, je ob zaključku svojega poročila med drugim podčrtal Marko Polič v Gradišču in mislim, da sodi misel tudi k temu zaključku. Volitve 1986, referendum za samoprispevek IV., številni zbori krajanov, so pokazali, da ljudem ni vseeno, kaj se dogaja v družbi, še manj pa v njihovi neposredni okolici, kaj se dogaja z njihovimi pobudami, utemeljenimi predlogi in pripombami, kje končajo njihovi interesi – ali kratko: na katerem koncu je pravzaprav sedaj položaj »neposrednega samoupravljalca v OZD oz. krajana v hiši in KS?«

Če bomo znali odgovoriti na vsa in še nekatera druga vprašanja in pri tem skušali videti predvsem ljudi, ki so nam zaupali odgovorne naloge v tej družbi, nam omenjeni cilji iz usmeritev za delo SZDL v bodočem obdobju, ne bodo tako zelo oddaljeni. JANKO REDNAK

Opravičilo bralcem

Predvidevali smo in tudi objavili, da bo izšla 13. številka Dogovorov v torek, 20. oktobra. Nepredvideno pa so nastopile finančne težave in izdajateljski svet, ki se je sestel skupaj z uredniškim odborom je ocenil, da je bolj umestno, če ta številka ne izide, pa čeprav je bilo zanjo pripravljeno že vse gradivo. Oba organa

sta se odločila, da izidejo Dogovori 10. novembra, naslednja številka pa sredi decembra. Če bo na voljo dovolj sredstev, bosta v decembru izšli dve številki našega glasila.

Bralce prosimo, da sprejmejo takšno odločitev z razumevanjem in se jim za to opravičujemo. Uredništvo

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XIV – 10. november 1987

Štev.: 13 BREZPLAČNO

SEJA SKUPŠČINE OBČINE LJUBLJANA CENTER

Ne za predlog, ki ni razumljiv

Vsi trije zbori skupščine občine Ljubljana Center so na zasedanju v četrtek, 29. oktobra sprejeli osnutek resolucije za leto 1988. S tem so napravili konec dilemam okrog tega dokumenta, saj je bilo zaradi napovedanih in predloženih ukrepov zvezne vlade dokaj nejasno, kako naj bi sploh zastavili vsebino resolucije za prihodnje leto. Občinska skupščina je tudi sprejela ukrep družbenega varstva za delovno organizacijo Nova. Zbor krajevnih skupnosti je v celoti zavrnil osnutek odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za posamezne dele občine Center.

Resolucija za leto 1988 je zadala sestavljalcem kar precej sivih las. Po eni strani jih je pestila časovna stiska (resolucija mora biti sprejeta še pred iztekom leta), po drugi strani pa niso vedeli za podatke, usmeritve in pogoje, ki naj veljajo v prihodnjem letu. Protinflacijski ukrepi ZIS, ki so bili napovedani in kasneje objavljeni, ne pa še sprejeti, so še povečali negotovost. Končno je postalo jasno, da lahko izvršni svet vendarle predloži občinski skupščini osnutek, ki pa bi obveljal le kot nekakšno ogrodje, in ga mora predlagatelj – izvršni svet temeljito dopolniti tako s pripombami iz javne razprave kot z elementi republiške in zvezne resolucije in zahtevami protinflacijskega programa.

Za vse to pa je potreben čas in že zdaj je jasno, da bodo predlog resolucije lahko dobili delegati šele tik pred decembrskim zasedanjem. To pa je premalo časa, da bi o njem temeljito razmislili in pripravili tudi morebitne amandmaje. Zato je obveljal dogovor, da bodo letos izjemoma predložili resolucijo delegatom v sprejem šele v drugi polovici januarja. V razpravi na seji zbora združenega dela so med drugim poudarili, da moramo resolucijo razbremeniti vsega »blišča«. Dokument naj vsebuje samo tiste naloge, za katere se bodo dogovorili vsi prizadeti in bodo tudi uresničljive.

Posebej živahno je bilo na seji zbora krajevnih skupnosti, ko je

tekla beseda o prostorskih ureditvenih pogojih. Delegacija krajevnih skupnosti Stari Vodmat je menila, da je tako imenovana planska celota C 6 – Vodmat za krajane te krajevne skupnosti nesprijemljiva. Zaradi predvidenih prometnih povezav bi morali porušiti vrsto hiš na tem območju in ta soseska bi ostala stisnjena na otok med velikimi cestami. Močno bi bil prizadet tudi Klinični center. Ob vsem tem pa je gradivo pisano tako strogo strokovno, da ga krajanji ne razumejo.

»Ne moremo dvigati rok, za nekaj, kar nam ni razumljivo,« so poudarili delegati, pri čemer so še posebej poudarili, da nimajo nikakršnega pooblastila, da glasujejo »za«. Nikogar od predstavnikov pristojnih organov ni bilo na Stari Vodmat in nihče jim ni podal razumljive razlage. Nič ni za leglo pojasnilo predstavnika izvršnega sveta, da bo z zavrnitvijo osnutka odloka o prostorskih ureditvenih pogojih prišlo do neljubega zamika pri celi vrsti del. Delegatom Starega Vodmata so pritegnile tudi delegacije drugih krajevnih skupnosti in zbor je soglasno zavrnil osnutek odloka.

M. I.

ZAOSTRENI ODNOSI V GOLFTURISTU

ZK naj oceni odgovornost

Predsedstvo občinskega komiteja ZKS je 3. novembra obravnavalo razmere v delovni organizaciji Golf-turist. V tej organizaciji so se zaostrele razmere zaradi neurejenih osebnih odnosov, prišlo pa je tudi do nekaterih nepravilnosti v poslovanju, o katerih tečejo postopki pri zveznem deviznem inšpektoratu.

Na seji predsedstva smo izvedeli, da sta se v delovni organizaciji izoblikovali dve nasprotujoči si skupini in da je prišlo celo do fizičnega obračunavanja. Kljub temu, da je v zadnjih letih delovna organizacija zabeležila določene finančne uspehe, pa objektivno ne moremo pričakovati, da bo zadeva še naprej delovala kot je treba, če se odnosi ne bodo uredili.

Predsedstvo OK ZKS je že pred omenjeno sejo ustanovilo posebno delovno skupino, ki naj bi proučila razmere v delovni organizaciji Golf-turist. Ta skupina je na seji 3. novembra predložila poročilo, ki kaže na izredno zapletenost razmer. Prav zaradi tega in na podlagi razprave na sami seji je predsedstvo ob ugotovitvi, da gre za zares zelo zaostrene razmere, sklenilo, zadolžiti osnovno organizacijo v Golf-turistu, da aktivno deluje pri reševanju vseh spornih zadev. Osnovna organizacija mora oceniti moralno politično odgovornost direktorja in ljudi v njegovi skupini, medtem ko mora osnovna organizacija Trg osvoboditve oceniti moralno politično odgovornost enega od delavcev Golf-turista, ki je povezan v tej osnovni organizaciji. Ocene morajo biti izdelane v petnajstih dneh.

V torek, 13. oktobra je bila v krajevni skupnosti Poljana slavnostna seja skupščine delegatov. Sestali so se ob krajevnem prazniku, ki so si ga krajanji izbrali v spomin na dan ko so Italijanski fašisti 13. oktobra 1942 ustrelili 24 talcev kot povračilni ukrep zaradi izvršitve smrtne obsodbe nad izdajalcem Markom Natlačenom. Isti dan je bila spominska slovesnost pred spomenikom padlim žrtvam (na sliki). Hkrati s krajevnim praznikom je bil v tej krajevni skupnosti tudi teden upokojevcov od 13. do 28. oktobra, ko je bila vrsta zanimivih prireditev.